

tænker sig Beløbene fordelte Aar efter Aar med lige store Beløb, maatte antages at blive i alt ca. 273,000 Kr. Hvis man nu skulde supplere som Fond de 450,000 Kr., der blive tilbage af den nu bestaaende Fond, naar Budene faa den Halvdel, de selv have tilskudt, maatte Statskassen tilskyde ca. 3½ Mill. Kr., for at den Fond, der da vil blive dannet, skulde være tilstrækkelig til, at man der udaf kunde udrede de Forpligtelser, der vilde hvile derpaa. Men en Ordning af denne Sag, hvorved man skulde tilskyde et saa stort Beløb til en saadan Fond, vilde jeg af mange Grunde anse for en meget upraktisk og uheldig Ordning. Af de andre Udveje, der kunde blive Tale om, har jeg valgt at foreslaa, at Landpostbudenes aarlige Tilskud ganske simpelt opføres som Indtægt paa Postvæsenets Budget, medens den til enhver Tid værende Pensionsbyrde opføres paa Postvæsenets Budget som Udgift. Paa Postvæsenets Budget vil der da blive en jævnt stigende Udgift til denne Sag. Udgiften vil stige i Løbet af en 30—40 Aar, indtil den vil naa 400,000 à 500,000 Kr. — det kan kun siges ret skønsmæssigt. Men Udgiften vil derefter have en Tendens til at gaa nedad, idet man selvfølgelig fremtidig, naar denne Lov kommer til at træde ud i Livet, ved Ansættelsen af Landpostbude vil blive noget strengere i sine Krav, end Tilfældet nu er. Arbejdet opfordrer forøvrigt ogsaa dertil. Man vil komme ind paa at ansætte Landpostbude i en noget yngre Alder, ligesom man vil kræve Helbredsattest etc. Ogsaa af andre Grunde vil Statens Udgift gaa noget ned fra det Maksimumsbeløb, som jeg her nævnede, idet nemlig de Understøttelser, der nu opføres paa Finansloven, efterhaanden, om ikke helt saa dog overvejende, ville kunne bortfalde.

Denne Ordning vil ogsaa rent praktisk have mange Fordele, idet de paagældende, der skulle nyde Pensionen, da ville faa den udbetalt gennem Postvæsenet, altsaa paa Postkontorerne, og saaledes faa den langt lettere, end hvis de efter de sædvanlige Regler skulde hæve den paa Amtsstuerne eller andre Steder, hvor Pension sædvanligvis udbetales. Ændringen vil ogsaa, naar man vælger den her fore-

slaaede Form, blive i Øvensstemmelse med den Ændring, der i alt Fald efterhaanden vil indtræde for Statsbanefunktionærernes Vedkommende, — disse betale jo ogsaa 5 pCt. aarlig af deres Lønning. Jeg tror derfor, alt vel overvejet, at det vil vise sig, at den Ordning, der her er foreslaaet, vil være den mest praktiske. For Postvæsenets Vedkommende maa den ogsaa siges at være den naturligeste, idet den, som omtalt, vil medføre, at Udgiften for Postvæsenet bliver jævnt stigende, og Postvæsenets Indtægter have jo erfaringsmæssigt vist sig at være stigende, og navnlig vil det sikkert ogsaa i Fremtiden vise sig, at Indtægterne af Postvæsenets Landpostnet ogsaa ville være betydeligt stigende. Der er da god Mening i, at netop en Udgift som denne i nogen Maade holder Trit med Postvæsenets Indtægter af det Postnet, som disse Funktionærer i Særdeleshed have med at gøre. Som jeg før bemærkede, ville de 450,000 Kr., som ere Statens Andel af den bestaaende Fond, indgaa i Statskassen gennem Postvæsenets Indtægtsbudget.

Dette Lovforslag vedrører 3,500 Funktionærer ved Postvæsenet. Det giver dem en Pensionsret, der er lige med den Pensionsret, som de statsansatte Bude have, og fyldestgør derved et Ønske, der længe har været næret hos de paagældende, og som naturligvis er et Ønske, som de med stor Glæde ville se efterkommet. Jeg skal med disse Bemærkninger meget anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Lønninger for de ved det kgl. Blindeinstitut med tilhørende Forskole ansatte Lærere m. m., til hvilket Udvalg er henvist: Forslag til Lov om Lønninger for de ved de kgl. Døvstummeanstalter ansatte Lærere m. m. og Forslag til Lov om Lønninger for de under Sorø Akademis Skovvæsen ansatte Skovfogeder.